

ВЕЛИКОЛѢПНШ КАТО ЦАРЬ И ИСПОЛНЕНШ ѿ СТРАХШ.
НИКОИ ДА НЕ РЕЧЕ КАКЪ СЪМЪ, АМИ КАКЪ ЩЕ
СЪМЪ.

КРИСЪ ОУВИДЕ ѼѼЛОНА ВЪ СОКРОВИЩЕТО СВОЕ
И МЪ КАЗА СВОЕТО ИМѢНИЕ, А ЧИ ГО ПОПЫТА:
ДА ЛИ ЩЕ СА НАМЪРИ НА СВѢТЪТЪ НѢКОЙ ЧЕ-
ЛОВѢКЪ ПО БЛАЖЕНШ И БЛАГОПОЛУЧЕНШ ѿ НЕГО;
Я ѼѼЛОНШ ѿТВѢЩА: ВИЖДАМЪ ЦАРЮ, ЧИ МНОГО
ЧЕСТЬ И СЛАВА И ИМѢНИЕ ИМАШЪ, НО НЕ МОГА
ТА НАЗОВА БЛАЖЕНШ ДОДЕ НЕ ОУМРЕШЪ БЛАГО-
ПОЛУЧНШ. КАТО ЧЪ ЦАРЬАТЪ ТѢЗИ РѢЧИ ПРИ-
СМѢ СА ѼѼЛОНШ, И МЪ РЕЧЕ ЧИ НЕ РАЗУИРА
ЩО Е БЛАГОПОЛУЧИЕ. ПОДЪИРЪ МАЛКО ВРЕМА
ДЪГНА БОИ (УИНКЪ) СРѢЩО НЕГО КИРО ПЕРСИЙ-
СКИАТЪ ЦАРЬ ТА ГО ПОВЕДИ И ГО ОУЛОВИ ЖИВЪ,
АЧИ ПОВЕЛѢ ДА ГО МЪЧАТЪ, И НАИ СЕТНА ДА
ГО ИЗГОРЪТЪ ПРЕДЪ СЪЧКИАТЪ НАРОДА. ТО-
ГЪЗЪ КРИСЪ, КАТО ГО ВОСНОСАХА ѿВЕАРЪЗАНЪ
ДА ГО ИЗГОРЪТЪ, СМЫСЛИ ѼѼЛОНОВАТЪ ХО-
РАТЫ И НАЧЕНА ДА ВЪКА ВЫСОКА; ѿ ѼѼЛОНЕ!
КАТО ЧЪ ТОВА КИРО ПОВЕЛѢ ТА ГО ПРИВЕДОХА
ПРЕДЪ НЕГО И ГО ПОПЫТА, ЗАЩО ВЪКА ТАЙ:
Я КРИСЪ МЪ ПРИКАЗА СВОАТА ИСТОРИА, И КИРО
КАТО А ЧЪ ОУМИЛОСТИВИ СА НА НЕГО И ГО